

عنوان مقاله:

مقدمه ای بر شاخص های بومی اندازه گیری بهره وری اقتصاد ملی

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی و بودجه، دوره 19، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 45

نویسندگان:

جمال فتح اللهی

محمود متوسلی

فرشاد مومنی

سیدمحمدباقر نجفی

خلاصه مقاله:

بهبود بهره وری به مفهوم استفاده کارا تر و اثربخش تر از نهاده یا نهاده های تولید، مهم ترین هدف اقتصادی هر کشوری است. اولین قدم برای بهبود هر متغیر اقتصادی نیز شناخت دقیق وضعیت جاری آن است. در اقتصاد ایران، مطالعات مختلفی، بهره وری را در سطح کلان برآورد کرده اند اما به علت عدم تناسب پیش فرض های حاکم بر اندازه گیری این شاخص ها با شرایط اقتصاد ایران، اختلاف زیادی در ارایه تصویر بهره وری اقتصاد ملی با هم دارند. در این مطالعه سعی بر آن بود که در چهارچوب روش شناسی اقتصاد نهادی، شاخص هایی برای اندازه گیری بهره وری اقتصاد ملی ارایه شود که با شرایط اقتصاد ایران متناسب باشد. بدین منظور، سنجه هایی بر مبنای تعریف بهره وری و الهام گیری از معاهده جهانی علم بهره وری برای اندازه گیری بهره وری اقتصاد ملی پیشنهاد و با استفاده از آمارهای موجود، تصویری از وضعیت بهره وری در سطح اقتصاد ملی طی سال های ۱۳۵۲ تا ۱۳۸۷ ارایه شد. نتایج حاکی از آن است که شاخص بهره وری کل عوامل بر اساس ستانده تولید ناخالص ملی (که معیار کارایی را تامین می کند) با رشد اندکی روبرو است (۱۸ درصد رشد طی ۳۴ سال) اما بر اساس دیگر خروجی ها (که معیار اثربخشی را لحاظ می کنند) در حال کاهش است.

کلمات کلیدی:

Single Factor Productivity, Labor Productivity, Capital Productivity, Productivity of Crude Oil and Natural Gas, Total Factor Productivity, the Iranian Economy

بهره وری تک عاملی، بهره وری نیروی کار، بهره وری سرمایه، بهره وری نفت خام و گاز طبیعی، بهره وری کل عوامل، اقتصاد ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1209904>

